

Toplo srce in hladna glava

Pretekle dni, pred in med obiskom jugoslovanskega predsednika Tita v Italiji, je bilo izrečenih in zapisanih toliko lepih, prijaznih, vljudnih in celo prisrčnih — pa tudi resničnih — besed, da smo bili kar ganjeni. Nismo vedeli, da je prijateljstvo med italijanskim in jugoslovanskimi narodi dozorelo že do take stopnje in da se morejo srca sosedov tako ogreti drug za drugega. Najvišji predstavnik jugoslovanske zvezne države in njenih narodov je bil sprejet v Rimu tako spoštljivo in prijateljsko, kot si je le lahko želel, in to je tudi povedal v svoji zahvalni brzojavki, ki jo je po odhodu naslovil predsedniku Saragatu, in po svojem povratku v Beogradu.

Med tistimi, ki so bili tega najbolj veseli in najbolj zadovoljni nad vsemi izrazi medsebojnega prijateljstva, smo mi Slovenci v Italiji. Dobro se namreč zavedamo, da je prijateljstvo in sodelovanje med obema sosednjima državama in med italijanskim narodom in narodi Jugoslavije za nas ne le zelo važno, ampak naravnost življenjskega pomena, ker le v takem prijateljskem ozračju lahko naša manjšina uspeva in upa na tista izboljšanja, ki jih želi in potrebuje za svoj obstoj in napredek. Kot znano, so bile želje že decembra v zgoščeni obliki izražene v spomenici, ki so jo poslale naše organizacije ministrskemu predsedniku v Rimu in na katero do danes še niso dobile odgovora.

Prav to nas opozarja, da moramo ostati realisti, čeprav je to v takem prijetno ogretem in nekoliko evforičnem ozračju težko. Ne smemo se vdati skušnjavi, da bi zdaj kar z odprtimi usti čakali, da nam bodo začeli sočni sadovi, ki naj bi bili dozoreli v tem toplem ozračju, kar sami padati z drevesa v odprta usta. Pretekle izkušnje so nas izučile — ali bi nas vsaj bile morale izučiti — da same lepe, prijazne in prijateljske besede niso dovolj. Slediti jim morajo dejanja. Lepe besede lahko tudi pogrešamo, ne moremo pa pogrešati dejanj, ki bi res izražala duha prijateljstva in sodelovanja med obema državama in duha pravičnosti do naše narodne manjšine, pri čemer imamo seveda v mislih tudi italijansko manjšino v Istri, kateri želimo prav vse pravice, katere tudi sami želimo in zahtevamo.

Realizem zahteva od nas, da si ne prikrivamo, da kljub tolikim lepim besedam nekateri ne bodo nehali špekulirati in računati na čimprejšnjo asimilacijo slovenske narodne manjšine v Italiji, kakor so delali doslej, označujoč naše predloge in zahteve za manjšinsko zaščito kot hotenje po zapiranjih v »geto« in kot rasizem. Se vedno ne bodo hoteli nič slišati o tem, da bi se raztegnila krhka zaščita londonskega memoranduma tudi na goriške Slovence, kaj šele o

(Nadalj. na 2. strani)

TITOV OBISK

Italijanski, jugoslovanski in domala ves svetovni tisk je posvečal veliko pozornost uradnemu obisku jugoslovanskega predsednika Tita v Italiji. Obisk se je zaključil v ponedeljek, 29. marca, s srečanjem s papežem Pavlom VI. v Vatikanu.

Uradni razgovori s predsednikom republike Saragatom, s predsednikom vlade Colombom in njegovimi sodelavci so trajali dva dni. Na koncu je bilo izdano skupno sporočilo, ki v prvem delu govori o oceni mednarodnega položaja, v drugem pa o dvostranskih odnosih.

V splošnem delu sta se obe državi zavzeli za mir in reševanje mednarodnih sporov na miren način in pa za utrjevanje organizacije Združenih narodov kot sredstvo miru. O posebnih mednarodnih problemih pa pravi sporočilo takole:

Nova vzhodna politika bonnske vlade je močno sprostita ozračje v Evropi in prav bi bilo, da bi se tudi pogajanja, ki so v teku, uspešno zaključila;

Italija in Jugoslavija sta pripravljene aktivno pospeševati priprave na konferenco o evropski varnosti, na kateri bi sodelovale tudi ZDA in Kanada (v skupnem sporočilu ni rečeno, da hoče Italija še pred konferenco doseči, da SZ z rešitvijo berlinskega vprašanja dokaže, da misli zares, Jugoslavija pa je zoper postavljanje pogojev, seveda pa za skrbne priprave);

na bližnjem vzhodu sta obe državi podprli poslanstvo Jarringa in se zavzeli za rešitev spora na temelju resolucije Varnostnega sveta (Italija se glede tega postavlja na stališče ekvidistance med Izraelom in arabskimi državami, Jugoslavija pa je odločno podprla arabske države), vietnamsko vojno pa je treba rešiti na političen način.

Državniki obeh držav so se ob tej priložnosti informativno pomenili na eni strani o akcijah neuvrščenih, na drugi pa o naporih za nadaljnje združevanje držav Evropske gospodarske skupnosti. Kot je moč posneti iz komentarjev v diplomatskih krogih, sta obe delegaciji s pogovori zadovoljni.

Decembarske čeri — con B — se skupno poročilo izogne tako, da praktično ponovi formulacijo pogovorov Moro - Tepavac v Benetkah: »Zvesti sklenjenim mednarodnim sporazumom obe državi mislita, da je potrebno vnovič opozoriti na njuno odločenost postavljati odnos med obema državama tudi v prihodnje na temelje medsebojnega spoštovanja neodvisnosti, suverenosti in ozemeljske nedotakljivosti.« Nasploh pa sporočilo ugotavlja, da je sodelovanje med Jugoslavijo in Italijo primer dobrih odnosov med državami.

Izreden poudarek so dali pogovori tudi gospodarskemu sodelovanju.

Kar zadeva narodni manjšini, pa je v sporočilu rečeno, da »prijateljskemu sodelo-

vanju med obema državama koristi tudi čim bolj odprta politika do manjšin ter se zato obvezujeta, da bosta nudili manjšinam največjo zaščito.«

Ko so se zaključili dvodnevni uradni razgovori, se je jugoslovanski predsednik odpeljal na obisk v Turin, kjer si je ogledal tovarno avtomobilov Fiat, s katero Jugoslavija že vrsto let tesno sodeluje. Nedeljski dan je maršal Tito preživel na predsednikovem posestvu v San Rossore v Toskani, kjer je imel tudi politične razgovore z egiptovskim zunanjim ministrom Riadom, ki je bil na uradnem obisku v Italiji.

V ponedeljek pa je jugoslovanskega predsednika in njegovo spremstvo sprejel v Vatikanu Pavel VI. Po osebnem pogovoru, ki je trajal več kot eno uro, je papež pozdravil Titovo spremstvo. V svojem govoru je izrazil zadovoljstvo zaradi obiska, poudaril svojo naklonjenost in spoštovanje do jugoslovanskih narodov ter naglasil, kako z velikim zanimanjem spremlja prizadevanja predsednika Tita in jugoslovanske vlade za utrditev miru na svetu in za mirno rešitev mednarodnih sporov.

Pavel VI. je tudi omenil položaj Cerkve v Jugoslaviji in izrazil zadovoljstvo nad stanjem sedanjih odnosov, kar je v korist obeh strani.

Predsednik Tito je v svojem govoru podčrtal, kako Jugoslavija živo spremlja prizadevanje katoliške Cerkve in njenega poglavarja za utrjevanje miru na svetu ter zanimanje za nerazvite države in njihove narode. Omenil je tudi sedanje hude spore na bližnjem vzhodu in v Aziji ter obrazložil stališče Jugoslavije za odpravo in poravnavo nesoglasij.

Obisk jugoslovanskega predsednika Tita v Vatikanu je vzbudil še posebno pozornost v mednarodni javnosti, ker je to bilo prvo uradno srečanje med predsednikom neke socialistične države in poglavarjem katoliške Cerkve. Opazovalci se strinjajo, da bo ta obisk koristen ne samo za razvoj nadaljnjih odnosov med držo in Cerkvijo v Jugoslaviji, temveč da je tudi zgled, kako naj se uređijo odnosi med Cerkvijo in posvetno oblastjo v drugih evropskih socialističnih državah. Tudi v tem pogledu je torej Jugoslavija pokazala pravo pot, kar gotovo more koristiti stvari miru v Evropi in v svetu.

TITU PODALJŠAN PREDSEDNIŠKI MANDAT

Svet narodov v Beogradu je sprejel predlog za podaljšanje mandata državnemu predsedniku Titu. Po ustavi bi moral mandat poteči dne 1. maja. Zdaj pa je bil podaljšan do 31. avgusta. Novi sklep je prišel v poštev zaradi ustavnih sprememb, ki predvidevajo posebno ureditev predsedstva jugoslovanske zvezne republike.

Sklep, da ostane Tito državni predsednik do konca avgusta, je bil sprejet soglasno.

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 4. aprila, ob: 8.00 Koledar; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša; 10.15 Poslušali boste; 10.45 Za dobro voljo; 11.15 Oddaja za najmlajše: C. Engely: »Mož, ki ni znal odpustiti«. Mladinska radijska igra; 11.50 Ringaraja za naše malčke; 12.00 Nabožna glasba; 12.15 Vera in naš čas; 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa; 13.00 Kdo, kdaj, zakaj...; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Glasba iz vsega sveta; 15.30 J. Ruiz de Alacón y Mendoza: »Sumljiva resnica«. Komedija v 3. dej.; 17.20 Mauriatov orkester; 17.30 Revija zborovskega petja; 18.00 Miniaturni koncert; 18.45 Bednarik: »Pratika«; 19.00 Lahka glasba; 19.15 Sedem dni v svetu; 19.30 Filmska glasba; 20.00 Šport; 20.30 Iz slovenske folklorne: »Ljudske pesmi«; 21.00 Semenj plošč; 22.00 Nedelja v športu; 22.10 Sodobna glasba. Osterc: Godalni kvartet št. 1. Izvaja Zagrebški godalni kvartet; 22.25 Zabavna glasba.

♦ PONEDELJEK, 5. aprila, ob: 7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.40 Radio za šole (za srednje šole); 12.00 Kitarist Powell; 12.10 »Pomenek s poslušavkami«; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.00 Tržaški mandolinski ansambel; 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Vaše čtivo - Ne vse, toda o vsem; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Radio za šole (za srednje šole); 18.50 Deželni skladateji; 19.10 »Odvetničnik za vsakogar«; 19.15 Slovenski vokalni oktet; 19.30 Ansambel Sambistas da Guanabara; 19.40 Postni govori - J. Jamnik: »Temveč reši nas hudega...«; 20.00 Športna tribuna; 20.45 Glasbene razglednice; 21.00 Kulturni odmevi; 21.20 Romantične melodije; 21.40 Slovenski solisti. Sopranistka Zlata Gašperšič - Ognjanović, pri klavirju Mallyjeva. Mirkovi samospevi; 22.05 Zabavna glasba.

♦ TOREK, 6. aprila, ob: 7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 11.50 Saksofonist Rollins; 12.10 Bednarik: »Pratika«; 12.25 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas, pripravlja Lovrečič - Novice iz sveta lahke glasbe; 18.15 Umetnost; 18.30 Komorni koncert; 18.50 »The Shadows«; 19.00 Otroci pojó; 19.10 Iz življenja gledališkega umetnika, srečanja z Radom Nakrstom; 19.20 Moški zbor »Fantje izpod Grmade«, vodi Ivo Kralj; 19.40 Glasbeni best-sellerji; 20.00 Šport; 20.35 Britten: »Peter Grimes«; opera v 3. dej. V odmoru (21.30) Pertot: »Pogled za kulise«.

♦ SREDA, 7. aprila, ob: 7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol); 12.00 Elektronske orgle; 12.10 Lik iz naše preteklosti; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst - Slovartček sodobne znanosti - Jevnikar: »Slovensčina za Slovence«; 18.15 Umetnost; 18.30 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol); 18.50 Pianist Eduardo Vercelli; 19.10 Higiena in zdravje; 19.20 Jazz; 19.40 »Berli, beri rožmarin zeleni«; 20.00 Šport; 20.35 Simf. koncert. Ghedini: Maša za Veliki petek za soliste, zbor in orkester; 21.45 Za vašo knjižno polico; 22.05 Zabavna glasba.

♦ ČETRTEK, 8. aprila, ob: 7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.10 Družinski obzornik; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Popoldanski koncert; 17.00 Chierighini: Musica di Ippogrammi (1966) za 8 glasbil; 17.20 Schubert: Simfonija št. 8 v h molu, »Nedokončana«; 17.45 A. Novačan »Peti evangelij«; 17.55 Debussy: Suite bergamasque za klavir; 18.15 Umetnost; 18.30 Glasba Maria Zafreda; 19.10 Pisani balončki; 19.30 Zbor »J. Gallus« iz Trsta vodi Vrabec; 19.50 Godalni orkestri; 20.00 Šport; 20.30 A. Rebula: »Pilatova žena«. Drama. Radijski oder, režira Peterlin; 21.50 Matler: Das Lied von der Erde za soliste in orkester; 23.00 Komorne skladbe Stravinskega.

♦ PETEK, 9. aprila, ob: 7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Grieg: Koncert v a molu, op. 16, za klavir in orkester; 12.20 P. Benigno: »Od prvih protinfektivnih zdravil do sulfamidov«; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Popoldanski koncert; 17.00 Koncert Tria Ozim - Pahor - Slama. Sammartini: Sonati št. 7 v f duru in št. 12 v h duru; 17.20 Sibelius: Simfonia št. 7 v c duru, op. 105; 17.45 A. Novačan: »Peti evangelij«, prip. Beličič; 17.55 Bartók: Kvartet št. 3 (1927); 18.15 Umetnost; 18.30 Porrino: »Proces proti Kristusu«, oratorij za soliste, zbor, orgle in ork.; 19.10 Ljud-

Sprejem pri predsedniku Titu

Kot je že poročal dnevni tisk, se je sprejema, ki ga je v petek, 26. marca, priredil v Rimu jugoslovanski predsednik Tito na čast svojemu gostitelju Saragatu, udeležilo tudi odposlanstvo slovenske narodne manjšine v Italiji. V odposlanstvu so bili poslanec v rimskem parlamentu Albin Skerk, deželni poslanec dr. Drago Štoka, podpredsednik goriške pokrajine Marko Waltritsch in predsednik Slov. kulturnogospodarske zveze Boris Race.

Preden se je sprejem zaključil, je predsednik Tito vljudno povabil na krajši razgovor predstavnike naše manjšine. Poslanec Albin Skerk je predsednika toplo pozdravil in poudaril velik pomen njegovih nenehnih prizadevanj za mirno in prijateljsko sožitje med narodi in državami. Naglasil je zlasti pomen prijateljskega vzdušja in tesnega sodelovanja med Italijo in Jugoslavijo in izrazil prepričanje, da se le v takih pogojih morejo reševati in urejevati tudi manjšinska vprašanja. Boris Race je omenil mednarodne sporazume, ki predvidevajo zaščito naše manjšine, a se še vedno popolnoma ne izvajajo, zaradi česar je naša manjšina tudi gospodarsko prizadeta. Dr. Drago Štoka je naglasil, da temelje prizadevanja za polno priznavanje in spoštovanje manjšinskih pravic predvsem na

italijanski republiški ustavi, ki je sad odporniškega gibanja, in tudi na jasnih določilih posebnega statuta dežele Furlanije - Julijske krajine. Slovenska manjšina v Italiji ima zato pravico, da se z njo ravna kot subjektom v evropskem smislu. Naša manjšina žal doslej ni dosegla polne pravne zaščite in se nahaja v diskriminiranem položaju v primeri z drugimi narodnimi manjšinami v Italiji, kot so na primer Južni Tiroinci. Marko Waltritsch pa je poudaril, da so Slovenci v Italiji ob svojih prizadevanjih za rešitev odprtih manjšinskih vprašanj našli skupno pot. Ta je prišla med drugim do izraza v skupnem dokumentu, ki je bil pred kratkim odposlan predsedniku italijanske vlade Emiliju Colombu.

Predsednik Tito se je v prisotnosti žene Jovanke, predsednika slovenske skupščine Kraigherja, članice sveta federacije Lidije Sentjurc in jugoslovanskega veleposlanika v Rimu Price prisrčno zahvalil za pozdrave in v krajšem govoru pokazal, da dobro pozna razmere, v katerih živi naša manjšina. Poudaril je med drugim, da jugoslovanska vlada posveča manjšinskim problemom veliko pozornost, in je izrazil prepričanje, da bo sedanje italijansko-jugoslovansko srečanje koristno tudi za slovensko manjšino v Italiji.

Protestna manifestacija v Ljubljani

Študentje v Ljubljani so prejšnji petek priredili protestno manifestacijo zaradi napovedane (in pozneje odloženega) sojenja proti dijaku slovenske gimnazije v Celovcu Marjanu Šturmu. Obtožen je poškodbe javne lastnine (Šturmu je baje sodeloval pri znanih napisnih akcijah lansko jesen na Koroškem) in žaljenja javnih organov na 2. koroških kulturnih dneh v Celovcu. Študentje so se zbrali s transparenti pred sedežem avstrijskega konzulata v Ljubljani. Tam so najprej prebrali protestno resolucijo, nato pa so govorili še nekateri študentje. Slovenski študentje poudarjajo, da so avstrijske oblasti previdno obšle bistvo problema napisnih akcij, ki so hotele opozoriti na eno izmed nerešenih določb 7. člena državne pogodbe.

Avstrijski konzul je po daljšem oklevanju sprejel na polurni pogovor petčlansko delegacijo študentov, ki ga je seznanila s protestno resolucijo. V njej študentje zahtevajo takojšnjo prekinitev sodnega postopka proti obtoženemu

Šturmu. Avstrijski konzul je študentom zagotovil, da bo napravil vse, kar je v njegovi moči. Študentje so v pogovoru poudarili, da ne odstopajo od stališč resolucije Izvršnega odbora (nadaljevanje na 7. strani)

— o —

TOPLO SRCE IN HLADNA GLAVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

tem, da bi končno priznali, da spadajo tudi Slovenci Benečani k slovenski manjšini v Italiji in da bi jim dali vsaj najosnovnejše, kar pritiče vsaki narodni manjšini, to je možnost, da se smejo odkrito, brez strahu priznati k svoji narodnosti in da bi se lahko njihovi otroci v šolah učili svojega jezika. Nekaterim bodo služile mnoge lepe in prijazne besede preteklih dni celo kot alibi — češ, kaj spričo takega prijateljstva sploh še hočete? Če boste zahtevni, lahko to prijateljstvu med obema državama samo škoduje...

»Po njih dejanjih jih boste spoznali.«

To velja tudi za Vatikan, kateremu so dobro znane — ali bi mu vsaj že morale biti dobro znane — želje Slovencev v Italiji, tako kar zadeva tržaško škofijo kot kar zadeva Slovensko Benečijo.

Slovenci v Italiji moramo storiti — in in bomo storili — vse, kar je v naši moči, da bi prispevali k dobremu sosedstvu, prijateljstvu, razumevanju in sodelovanju med obema sosednjima državama ter k dobrim odnosom med Jugoslavijo, Slovenijo ter Vatikanom, vendar pa se ne smemo vdati utvari, da bo šlo odslej vse mnogo lažje. Tudi naprej se bo treba boriti za vsako pravico, za vsako izboljšanje našega položaja. K toplemu srcu, ki ga je ogrelo vzdušje teh dni, spada hladna glava. Tega ne smemo pozabiti.

ski običaji Velikega petka; 19.20 Schola cantorum tržaškega semenišča, vodi Radole; 19.40 Postni govori: J. Jurak: »Dopolnjeno je«; 20.00 Šport; 20.30 Gospodarstvo in delo; 20.45 Martin: Golgotha, oratorij v 2 delih za soliste, zbor, ork. in orgle; 22.20 Komorna glasba.

♦ SOBOTA, 10. aprila, ob: 7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šoštakovič: Godalni kvartet op. 69; 12.10 V smrti poveščani Kristus v romanski umetnosti; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Popoldanski koncert; 14.45 Haydn: Stabat Mater, za soliste, zbor in ork.; 15.55 Avtoradio - oddaja za avtomobiliste; 16.05 Klavirske skladbe; 16.30 »Gospod predsednik«. Dramatizirana zgodba, ki jo je po noveli S. Majcna napisal J. Peterlin. Radijski oder, režira Kopitarjeva; 16.55 Duhovne pesmi; 17.20 Osterc: Štiri simf. skladbe. Ork. RTV Ljubljana vodi Prevorsek; 17.45 A. Novačan: »Peti evangelij«; 17.55 Kitarist Bream; 18.15 Umetnost; 18.30 Koncert komornega orkestra »F. Busoni«. Solistka sopr. Paulizza; 19.10 Pod farinim zvonom župne cerkve pri Sv. Jakobu v Trstu; 19.40 Gallusove motete izvajajo Slovenski madrigalisti; 20.00 Šport; 20.40 Goethe: »Faust«. Dramska pesnitev. Prevedel B. Vodusek, za radio priredil in zrežiral J. Babič. Igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. • Reg. na sodišču v Trstu dne 20. 4. 1954, št. 157 • Odgovorni urednik: Drago Legiša • Tiska tiskarna Graphis, Trst

Naši pogledi ■ Mladinska skupina ■ Naši pogledi

NE, NISO BILE SAMO SANJE

Potemtakem se le nisem tako uštel, če sem si mislil svoje, ko sem kot kislica požiral, Črt, tvojo pridigo o dialogu in o koncilskem duhu v eni izmed zadnjih številčk tržaškega »De-la«. Sicer pa je vsa stvar izgledala še kar nekam načrtno preštudirana: jaz tebi o etiki, ti meni o dialogu.

Povsem me pa le nisi prepričal, ker sem že zdavnaj zdvomil nad pristnostjo in poštenostjo in iskrenostjo določenega načina pisanja, nad črnimom pač, ki ne temelji na neki čezmurni širini etike in morale. In glej čudo, tudi dialog in enotna akcija in koncileki duh so prav tako postavljeni na človekovo etično podlago. Ta podlaga pa meni prav zelo veliko pomeni, saj so tam nekje zakoreninjeni tudi stebri posameznikovega, recimo kar človekovega humanizma. In ti to dobro veš, saj se ne poznavam od včera, kljub temu pa te zasrbi roka in mi pomahaš pod nosom s tistim brezproblematičnim in površinskim »mi se imamo radi«. Ob tem pa res ne vem, za kaj se bolj ogrevaš: za dialog, za etiko, ali za človečanstvo. Vsa stvar bi morda ne bila tako preklemansko nerazumljiva, ko bi se takale trojica elitnih vrednot dala strpati v en sam duh. Tako pa... danes zdrse tukaj, jutri tam, potem gremo pa drugam. Vrh vsega pa še brez pretiranih očitkov vesti. Zato ni nič čudnega, kajne, če taka etična ihta človeka zaneše malo na Opčine k Beličičevim, potem pa v Gorico na Placuto, kjer srknemo briško rebulo in jo mahujemo po Krasu z levo usmerjeno prikaznijo tja, mimo dolinske nafte do kompleksa manjvrednosti, ki ga kaže manjšina manjšinice v manjšini.

Površen človek bi rekel, da je tako pisanje zmeda, njegov avtor pa Zmešnjava. Viš, jaz pa vem, da si fant od fare in, če kdaj zavihliš pero, veš kam ciljaš in kam hočeš, da bi tresčilo. Zato mi tvoj način pisanja še manj ugaja, ker ni pristen. Pošten odnos v pisanju namreč upošteva stvarnost tako, kot je, tudi če v njej komu kaj ne ugaja. Za človekovo pristnost in poštenost je značilno prav to, da resničnosti ne manipulirata in da bob ostane bob, Slovenska skupnost pa Slovenska skupnost. Zato je jasno, da bom posedel, pa če ti je prav ali ne, na isto zatožno klop tako članek o lažnih partizanskih idealih, kot tudi vse nesmiselne napade na slovensko politično organizacijo. Zakaj ta težnja po zakupu resnice in pravice vse prerada prestopa bregove zdravega realizma in v svojem zanosu razdeli našo družbo na dve skrajnosti: na fronto vsega dobrega in fronto vsega slabega.

Menda ti je jasno, da pisanje, ki povzroča tako vzdušje, ni najbolj primerno za dialog. Zato mi zveni nekam v prazno tisto tvoje jav-

kanje o dialogu, o dialogu današnjih dni. Jaz sem namreč takoj zanj, ampak za pravi dialog. Toda danes ga pri nas ni še nikjer opaziti. Saj to je! Vsak dialog se začneja najprej pri samem sebi. Taka osebna priprava pa ni nič kaj lahka zadevščina, saj predpostavlja zelo jasne osebne izbire in odnose do vsega in do vseh. Če govorim tu o osebnih izbirah je zato, ker predpostavljam, da te koreninijo v humanističnih in etičnih vrednotah, ne pa recimo v šablonskem natolcevanju ali dvojni moralni. No, in če se v tem z mano ne strinjaš,

kako pa potem opravičiš svojo nedemokratično željo po ukinitvi tebi neljubega časopisa; kako opravičuješ svoje javne ocene o bistrini in nebistrini določenih ljudi?

Več humanizma, dragi Črt, več humanizma v tvojih mislih in v tvojih besedah, več človeške odprtosti, več marksistične dialektike v družbenih odnosih. Kdo bolje pozna kot ti Marksovo misel, da za človeka ni najbolj idealna osebna svoboda, pač svoboda, ki jo živiš v tovarniški skupnosti. Taka svoboda pa zahteva zelo žirok in zelo odprt življenjski prostor, v katerem je mesto za marksizem, koncilski duh in še kaj.

Igor

O filmu „Na klancu“

O slovenskem filmu »Na klancu« je bilo napisanega že marsikaj dobrega in tudi sama ne mislim oporekati dobremu glasu. Vendar ima film nekaj pomanjkljivosti in netočnosti, na katere bi rada opozorila bralce.

Če je kak film povzet po literarnem delu, ga pač presojava glede na delo samo. Lahko se tudi kdo s tem kriterijem ne strinja, toda mnenja sem, da se mora režiser držati vsebine, če že uporablja naslov določenega literarnega dela. Lahko si seveda dovoljuje manjše svoboščine, toda glavni obrisi in dogodki morajo ostati verodostojni. Predvsem pa mora ostati neokrnjena duševnost glavnih oseb.

Verjamem, da ni bilo lahko Cankarjevega romana prikazati na platnu. Sestavljen je iz različnih delov, katere pa povezuje v zaokroženo celoto izrazita osebnost njegove matere. Vsebina je večkrat neotipljiva, a prav zato nosi tisti svojevrstni pridih, ki je samo Cankarjev. In prav ta pridih je ponekod v filmu prisoten, drugje ne in to tudi po zaslugi posameznih igrancev.

Cankarjev roman »Na klancu« se pričeneja s Franckinim tekom za vozom (za srečo). V tej alegoriji nam pisatelj prikaže vse njeno bodoče življenje. V romanu jo potem potegnejo na voz, v filmu obleži na tleh. Ali je hotel režiser dati tej spremembi poseben pomen in kakšnega, nisem ugotovila. Poleg te je še vrsta drugih scen, ki ne spada zraven. Tako na primer so odveč nekateri ljubezenski prizori, ki sami na sebi niso nič posebnega in tudi niso v skladu s Cankarjevo zamisljo dela. Vsekakor so preveč poudarjeni in prazni in se močno bijejo z osnovnim priokusom revščine, ki bi moral biti skozi in skozi prisoten.

Če pogledamo zdaj posamezne vloge, je treba reči, da je odlično in zato najboljše podana glavna in najtežja figura celotnega dela in to je Francka. V doživljajih, ki so vzeti iz

njene mladosti, igravka ni povsem prepričljiva, ne morda zaradi šibke interpretacije, pač pa zato, ker ni več mlada. Morali bi bili izbrati mlajšo igravko. Toda vzeta v celoti je igra Štefke Drolčeve poglobljena in dovršena. Živo je prikazala trpljenje slovenske matere, kateri je Cankar prav v tem delu postavil izmed vseh slovenskih mojstrov besede daleč najveličastnejši spomenik. Drolčeva je občuteno podala Franckina mladostna upanja, grenka razočaranja, konflikte s trdo vsakdanjostjo, ki se ji je prikazala v vsej svoji bedi že na dan njene poroke. Pretresljivi so tudi prizori, ko se Franckini otroci vračajo drug za drugim domov, na smrtno posteljo, ali pa se zgubijo kdo ve kam.

Moški liki pa so nasprotno veliko manj dovršeni. Mihova ni lahko podati in v filmu ni posebno razviden njegov duševni propad. Pomislimo le na tisto njegovo značilno sanjarjenje, ki se ga vedno obupneje poljšča, na tisti njegov nesmiselni beg pred realnostjo v nov, drugačen, boljši svet, iz kate-rega se vsak dan teže vrača. Pomislimo tudi na njegovo postopno utrjevanje v prepričanju, da je on sam nedolžna žrtev in tedaj zvrta krivdo na tistega, ki mu je najbližji, na Francko: »Ona je kriva«. Potem še njegov neupravičeni ponos: mati naj gre le prosit za otroke, oče niti delat ne gre; raje naj poginejo; vse to je podano premalo izrazito, saj izgleda v filmu Mihov precej boljši, kot nam ga je zapustil Cankar.

Precej polemike je povzročilo dejstvo, da v filmu ni veliko govornega. Sicer se s to režiserjevo odločitvijo tudi sama ne morem strinjati. Nekdo, ki romana »Na klancu« ne pozna, marsičesa lahko tudi ne razume, zlasti še če bo film prišel v tujino, kjer morda še nikoli niso slišali za Cankarja.

Posebej pa gre omeniti fotografijo. Z novim in zelo posrečenim načinom izmenjave črnobelih slik z barvanimi nam je režiser osvetlil ključne trenutke filma in prav s to optično igro nam postane veliko bolj jasna razlika med določenimi nasprotujočimi situacijami. Večkrat nam tudi tenkočutno prikaže določen položaj samo s tem, da posebno poudari to ali ono malenkost, največkrat s hitro izmenjavo slik, ki istočasno poudarjajo razliko med realnostjo in sanjami. Fotografija je nedvomno zelo dober element celotnega filma. Vsekakor pa je treba reči, da je film skrbno izdelan, dobro podan in vsekakor pozitiven.

Ada

DEMOKRACIJA

Ideal demokracije je dati enake možnosti vsem. Demokracija dopušča izbiro med možnostmi in kompromis. Alternative »vse ali nič« so duhu demokracije tuje. Klerofašizem, fašizem, nacizem, totalitarni sistemi sploh, so zanikanje demokracije. Ta nastaja kot odpor ljudstva zoper zlorabe neodgovorne oblasti. Demokracija posrečeno združuje svobodo in avtoriteto. Pomeni pravico do zasebnega življenja, do mnenja, drugačnega od uradnega, do svobode vesti. Tam, kjer je sodna in zakonodajna funkcija oblasti podrejena upravni funkciji, ni demokracije.

Resnica, da se ljudje ne marajo učiti iz zgodovine, da jo pogosto odklanjajo, je otožna pripomba k ponovnim napakam in trajnim družbenim težavam. Minervina sova leta, ko je nad zemljo že legel mrak.

Miha Žižek

S Tržaškega

Predavanje Borisa Pahorja v Ljubljani

V petek, 26. marca, je pisatelj Boris Pahor predaval na filozofski fakulteti v Ljubljani o manjšini kot nacionalnem subjektu. V predavanju je najprej podal kratek zgodovinski pregled razvoja na Primorskem od leta 1941 dalje ter je poudaril, da je v začetku poglavito gibalno revolucije bila nacionalna ideja. Posebej se je ustavil pri dogodkih leta 1948, ki so jasno pokazali, kako škodljivo je bilo za Slovence postavljanje razrednega načela pred nacionalnim. Poudaril je, da bi do razkola prišlo tudi brez resolucije Informburoja, saj je bila KPI v Trstu med vojno in tudi po njej nacionalistično usmerjena, tako kot ostale italijanske stranke.

Predavatelj je nato govoril o Neodvisni socialistični zvezi, ki je leta 1954 razpuščena. Omenil je tudi nastanek Slovenske skupnosti, za katero so začeli voliti tisti Slovenci, ki so bili proti vključevanju v italijanske stranke. O Slovenski levici je dejal, da ima ta skupina bolj načelen kot številčen pomen, njeni člani so bivši pristaši Neodvisne socialistične zveze, ki so proti vključevanju v leve italijanske stranke, niso pa proti sodelovanju z njimi. Pisatelj Boris Pahor je pohvalil stališče študentov ljubljanske univerze, ki se v zadnjem času tako odločno zavzemajo za rešitev perečih vprašanj Slovencev, ki živijo v Italiji, Avstriji in na Madžarskem.

ZBIranJE PODPISOV ZA REFERENDUM PROTI RAZPOROKI

Tudi po tržaških zidovih so se pojavili lepaki Vsedržavnega odbora za referendum o razporoki — sekcija Trst, ki naznanjajo, da so se v nedeljo 28. marca začeli zbirati podpisi za referendum, s katerimi naj bi volivci pokazali, če so za razporoko ali ne. Potrebnih je 500.000 podpisov. Verjetno jih bodo zbrali in v tem primeru bo referendum o razporoki spomladi prihodnjega leta.

Omenjeni odbor je razposlal vsemu tisku tudi pismo, v katerem pravi, da je vprašanje razporoke preresno, da bi pustili odločati o njem samo 950 ljudem (poslancem in senatorjem, med katerimi — tako opozarjajo — je samo kakih trideset žensk). Po mnenju pobudnikov zbiranja podpisov za referendum so namreč z zakonom o razporoki najbolj oškodovane ženske. Odbor ne upošteva, da so ravno ženske največkrat žrtve nevdružnih razmer v nesrečno sklenjenih zakonih in da more neprimerno več žensk kot moških plačati svojo pomoto pri izbiri zakonskega druga s smrtjo, kot žrtev uboja med družinskim preprirom ali celo premišljenega umora («razporoka po italijansko!»). Razporoka je uzakonjena zdaj že v vseh omikanih državah razen na Irskem in v Španiji. Seveda pa s tem katoličani nikakor niso prisiljeni, da se poslužijo zakona o razporoki, če vidijo v zakonu zakrament in s tem neločljivo zvezo.

Pač pa bo ta referendum, če bo prišlo do njega, zanimiv kot prvi tak eksperiment »direktne demokracije« (zakonodaje po ljudstvu samem, ne po izvoljenih predstavnikih) v Italiji. Referendum (ljudsko glasovanje o zakonih) je predviden v ustavi.

Vodilna misel predavanja je bila, da se mora manjšina v odnosu do večinskega in do matičnega naroda organizirati kot subjekt, in to v političnem in kulturnem pogledu. Dokler se to ne uresniči, odklanja frazo o manjšini kot mostu. Prav tako bo do takrat pomanjkljiva ideja enotnega kulturnega prostora. Matični narod ne sme biti povezan z manjšino le po svetovnonazorskih kanalih, temveč mu mora manjšina predstavljati nacionalni subjekt. Slovincem v zamejstvu mora biti važnejša kot ideološka usmeritev skrb za ohranitev slovenstva in homogenost slovenske narodne skupnosti. Pri tem je kot zgled navedel Južne Tirolce, ki tako enotno volijo za Volkspartei, ki je direktno sodelovala pri podpisu znanega južnotirolskega »paketa«.

Poslušalci so s simpatijo spremljali predavateljeva izvajanja ter se je po predavanju razvila živahna diskusija. Prihodnji teden bosta v okviru istega niza predavanj govorila prof. dr. Svetozar Ilešič in publicist Albert Rejec o problemih Beneške Slovenije.

V. M.

SLOVENSKA SKUPNOST SPOROČA: OLAJŠANI POSTOPEK ZA SLOVENSKE PRIIMKE

»Deželni svetovalec dr. Stoka je posredoval pri vladnem komisarju, tržaškem prefektu dr. Cappelliniju v zvezi z določenimi omejitvami, ki so do danes otežkočale vrnitev slovenskih priimkov v izvirno obliko. Tržaška prefektura je vprašala za mnenje pristojne ministrske organe, ki so odgovorili, da se olajšan postopek lahko uvede tudi za primere, ki so bili doslej izvzeti.«

Kot smo se podrobneje zanimali, je bil dovoljen olajšan postopek tudi za tiste člane naše slovenske manjšine, ki jim ni bil neposredno popačen priimek, temveč so se s popačenim priimkom že rodili. Seveda je bil spremenjen priimek staršem.

Prejeli smo:

Huda zaskrbljenost prebivavcev iz Štivana

Štivanski predstavniki in podpisniki tega pisma želijo opozoriti ravnateljstvo podjetja Acegat na nevdružno stanje, ki je nastalo v vaškem okolišju zaradi postavitve nove turbinske črpalke za štivanski vodovod (ta služi tudi in zlasti potrebam Trsta op. ur.). Ropot in tresljaji, ki jih povzročata prva turbinska črpalka — postaviti pa nameravajo še nadaljnje tri —, so tako močni, da dejansko onemogočajo redni potek življenja, saj ni mogoč noben popoldanski počitek in tudi, kar je najhujše, nočni počitek. Vse to pa hudo vpliva na duševno stanje štivanskih prebivavcev: tako otrok in odraslih kot zlasti starejših ljudi.

Vodovod v Štivanu so po našem mnenju povečali, ne da bi upoštevali posebne značilnosti vasi, saj so vodovod razširili v smeri proti vasi, medtem ko so imeli dovolj prostora na drugem, bolj oddaljenem zemljišču, kjer bi prebivavcem ne povzročali nobenih motenj.

Ob tej priložnosti hočemo opozoriti, da je naš predstavnik Lucijan Kocman že ob samem

Prejeli smo:

ZVEZI ŠTUDENTOV SLOVENIJE IZVRŠNEMU ODBORU SKUPNOSTI ŠTUDENTOV LVZ in MVZ

Z veseljem smo prebrali Vašo izjavo o zamejskih Slovencih. Kot ste sami opazili, je še veliko nerešenih vprašanj, ki težijo slovensko narodno skupnost v Italiji. Pri njihovem reševanju potrebujemo podporo Slovencev v matični domovini. Da se ravno mladina zavzema za ta vprašanja, nas navdaja z zaupanjem v bodočnost. Posebno važno in pomenljivo se nam zdi, da ste poudarili potrebnost podpor vsem zamejskim Slovincem ne glede na ideološke razlike, kar se dejansko doslej ne izvaja. Opozorili bi Vas le, da ste v svoji izjavi pozabili na prav tako težko vprašanje umetnega naseljevanja na slovenskem etničnem ozemlju, kar grozi, da se bodo poitalijančili načrtno čisto slovenski kraji.

Slovenski kulturni klub
Krožek za družbena vprašanja
Trst, ulica Donizetti 3-1.

— o —

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU Kulturni dom

V ponedeljek, 5. aprila 1971 ob 18. uri
v torek, 6. aprila 1971 ob 18. uri

GOSTOVANJE MLADINSKEGA GLEDALIŠČA
IZ LJUBLJANE
Wilhelm Busch

CIPEK IN CAPEK

(zgodba o dveh malopridnih dečkih)

— o —

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Branislav Nušič

KAJ BOJO REKLI LJUDJE

igra v štirih dejanjih

V nedeljo, 4. aprila 1971 ob 17. uri v kinodvorani v BAZOVICI

— o —

NAŠE SOŽALJE

Članu Izvršnega odbora Slovenske skupnosti dr. Francu Mljaču je umrla v častitljivi starosti 98 let stara mama Lucija. Prijatelji in znanci izražajo dr. Mljaču in njegovi družini globoko občuteno sožalje.

Izrazom sožalja se pridružuje Novi list.

začetku del za novi vodovod Acegatu obširno poročal o zahtevah prebivalstva; imel je razgovor z odbornikom za industrijske storitve pri tržaški občini Dušanom Hreščakom in z glavnim ravnateljem Acegata inž. Egidijem Umarijem, ki sta si skupno ogledala kraj, kjer bi morali postaviti nove turbinske črpalke.

Predstavniki Acegata so nam tedaj zagotovili, da novi vodovod ne bo povzročal ropota, tresljajev in drugih nevdružnosti, da se nikakor ne bo torej povečal ropot, ki ga štivanski prebivavci morajo prenašati že več kot 40 let.

Zaradi tega upravičeno zahtevamo, da podjetje Acegat sprejme čimprej vse tiste ukrepe, ki so potrebni, da se uredi sedanje nevdružno stanje.

V pričakovanju nadaljnjih sporočil, vas vljudno pozdravljamo.

Predstavniki štivanskega vaškega odbora:

Lucijan Kocman, Josip Legiša in Viktor Pernarčič

Tržič

VROČI VRELCI

Tržiški občinski svet je sklenil poleg drugih javnih naprav vzeti v poštev tudi obnovo vročih obmorskih vrelcev na gričku ob robu moščenškega močvirja. Ti vrelci so bili znani že starim Rimljanom. Stari naravoslovec Plinij jih je imenoval aqua Dei et vitae ali vodo Boga in življenja. Ob barbarskih udorih so bile te kopeli razrušene. Šele leta 1433 jih je obnovil župan Francesco Nani. V avstrijskih časih so zgradili moderno vroče kopalnice v moderni palači z dvajsetimi kopalnimi sobami. Celo avstrijski nadvojvode so si hodili semkaj zdraviti protin in druge podobne bolezni. V sedanji dobi jih seveda ne bo več, tudi če bodo toplice obnovljene.

DELO IN ŠOLA

Tri dni v začetku tega tedna je potekal poseben tečaj v Gradežu pod okriljem državne zveze vitezov dela in industrijskih deželnih organizacij. Namen strokovnjakov predavanj in razgovorov ter obiskov v raznih industrijskih ustanovah je bil, približati dijakom svet dela in proizvodnje.

Podobnih tečajev je bilo že več tudi pri nas. To pot so pa bili prvič povabljeni tudi dijaki predzadnjih letnikov slovenskih višjih srednjih šol iz Trsta in Gorice. Vseh udeležencev na izredno zanimivem gospodarsko-šolskem srečanju je bilo okrog dvesto.

ŠOLSKE POČITNICE

Po vseh šolah v državi se bodo začele velikonočne počitnice v četrtek, 8. aprila, in bodo trajale do 12. aprila. Do konca šolskega leta, ki bi se moralo zaključiti 10. junija, so pouka prosti dnevi še 1. maja, 20. maj (vnebohod) in 2. junija (obletnica republike).

Iz Goriške

Hoteli bi z glavo skozi zid

V Gorici še vedno živijo taki ljudje in njihova združenja, ki so prespali zadnja desetletja političnega življenja in še vedno butajo z glavo v zid. Tu mislimo na lepake, ki jih je dala nalepiti po mestnih vogalih misovska stranka ob Titovem obisku v Italiji. Misovci pišejo na lepakih z debelimi črkami, da je Tito gost italijanske vlade ne pa italijanskega ljudstva. Seveda gost takega »ljudstva«, kot so misovci, gotovo ni bil in tudi ne bi hotel biti. Vsak pošten italijanski someščan, zlasti če se še ukvarja s trgovino, ve prav dobro, kakšne dobrine mu prinaša mirno sožitje ob mejah in kakšna velika dobrina je mir na svetu, za katerega se trudijo tudi jugoslovanski predsednik, papež Pavel VI. in predsednik Saragat.

—o—

NAJSTAREJŠI GORIČAN

V ponedeljek so pokopali najstarejšega Goričana. To je bil Vittorio Fabro, ki je učkal 96 let. Vsa stara Gorica je poznala to značilno osebnost, ki je veljala za enega najboljših klobučarjev v mestu. Sprva je imel klobučarno v Semeniški ulici, potem ua nasproti škofije. Še bolj pa je bil poznan kot godbenik. Igral je zelo spretno na rog. Nastopal je v dobrih orkestralnih telesih, med drugim tudi pod Mascagnijevo taktirko. Do zadnjega je še hodil po goriških ulicah in se je rad porazgovoril s starimi znanci. Saj je poznal pol Gorice. Z njim je izginil tipičen lik starega goriškega meščana.

Rupa

KULTURNA PRIREDITEV IN ŠE KAJ

Minilo je že nekaj časa, odkar smo imeli v šolskem poslopju lep kulturni večer. Ljudem v vasi in okolici je bil tako všeč, da so izrazili željo, naj bi se kaj podobnega ponovilo.

Vsem tudi povemo, da se je skupina prirediteljev lotila dela. V načrtu imajo prireditev na prostem, to se pravi na trgu pred cerkvijo v Rupi in sicer na dan farnega patrona svetega Marka po popoldanski službi božji.

Spored bo po zamisli prirediteljev pester in zanimiv. O njem bomo še točno poročali. Fantje in dekleta se že pridno pripravljajo in jim je treba že sedaj izreči priznanje, ker delajo za skupnost farnega občestva in za njegovo kulturno rast.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

V sredo, 7. aprila 1971 ob 16. uri v Katoliškem domu v GORICI

GOSTOVANJE MLADINSKEGA GLEDALIŠČA IZ LJUBLJANE

Wilhelm Busch

CIPEK IN CAPEK

(zgodba o dveh malopridnih dečkih)

Dramatizacija: T. PAYER in T. BRAUN

Scena: UROŠ VAGAJA

Kostumi: MIJA JARČEVA

Glasba: MARJAN VODOPIVEC

Režija: DUŠAN MLAKAR

TEDENSKI PREGLED DOMAČEGA ŠPORTA

ODBOJKA

Ženska B liga

SOKOL - CAAM GALILEO 3:0 (15:5, 15:5, 15:6)

Nabrežinska dekleta so za las ujela zadnji vlak za obstanek v B ligi. V nedeljo so končno po prepričljivi igri gladko zmagala proti bolj kvotiranemu nasprotniku, ki je do nedelje zasedal odlično tretje mesto. Izid sam je tako čist, da ne dovoljuje niti kakšnega dvoma o vrednosti obeh nasprotnikov. Nihče ni pričakoval, da bodo mlade Sokolice prav v najvažnejši tekmi, ki jim je pomenila celo prvenstvo, zaigrale umirjeno in tako, kot so bile doslej sposobne igrati le na prijateljskih tekmah. Trener prof. Veljak, ki je v zadnjem tednu skušal vliči svojim varovankam čimveč samozavesti, je svoj cilj popolnoma dosegel: rešil je ekipo izpada, maloštevilnim, a zvestim navijačem pa je dokazal, da tudi naša ekipa zna zaigrati na višini najboljših ekip ženske B lige.

Nasprotnik se je prikazal kot solidna ekipa z odlično obrambo, ki pa ji mogla zaustaviti silovitih napadov domačink, ki so si sledili kot na tekočem traku.

Potek tekme je bil v vseh treh nizih isti: Po začetnem rahlem vodstvu Sokola je Galileo dohitel in včasih prehitel gostiteljice. aZdostoval pa je time-out, ki ga je klical naš trener, da so se bele spet zbrale in v eni sami sapi zaključile niz oziroma tekmo, ki je trajala le skromno uro.

Naj ob koncu pohvalimo vsa Sokolova dekleta, ki so skupno s trenerjem dale prav vse

iz sebe, da bi ostale v B ligi. Najbolj razveseljivo pa je to, da ekipo sestavljajo, razen Švabov, izključno mladinke, ki bodo lahko še mnogo sezon uspešno branile svoje barve.

COMA MOBILI - ZARJA 3:0 (15:8, 15:1, 15:5)

Bazovke so odpotovale v Modeno z edinim upanjem, da bi Sokolu spodletelo, saj zmage s prvim na lestvici niso mogle pričakovati, edino tako bi se lahko rešile izpada. Odlične domačinke z izredno Bolgarko Cakarovo pa so kmalu strle vsak odpor rdečih, saj so umno izkoriščale vsako napako gostij in neusmiljeno polnile vsako »luknjo«. S tem porazom se ena naših ekip poslavlja od B lige, potem ko je uspešno nastopala v tej ligi tri sezone. Prepričani smo, da si Zarja tega ne zasluži, saj je v drugih skupinah precej moštev, ki so slabša od Bazovk, pa so kljub temu ostala v B ligi. Mislimo, da je bila prav skupina, v kateri sta nastopala Zarja in Sokol, ena najtežjih, kjer je bil boj z obstanek izredno oster. Če vsemu temu dodamo še nemogoče razmere treninga naših ekip, zaradi pomanjkanja telovadnic, potem lahko mirne duše trdimo, da je vsak uspeh, pa naj si bo še tako skromen, za naše razmere izrednega pomena.

BREG - FARI ULTRAVOX 3:0 (15:4, 15:12, 15:4)

Breg je v poslednji tekmi tega prvenstva gostil skromno ekipo Ultravox, ki se nahaja na repu lestvice. Tekma sama ni bila preveč zanimiva, saj sta si stali nasproti dve preveč različni ekipi. Gostje so le v drugem setu zbrale zado-

voljivo število točk, ko so Dolinčanke precej pustile. Že v naslednjem delu igre pa so plave zaigrale kot znaajo in brez težav strle vsak odpor deklet Farija. S to poslednjo zmago je Breg zasedel odlično drugo mesto z zadoščenjem, da je zadal edini poraz zmagovalcu te skupine ekipi OMA iz Trsta, ki si je priborila pravico nastopa na kvalifikacijah za A ligo.

PRIMAVERA MARZOTTO - BOR 3:0 (15:0, 15:0, 15:0) p. f.

Zaradi nerazumljivega nespোরazuma glede urnika tekme, so Borovke prišle na igrišče z večurno zamudo in tako izgubile tekmo brez boja, kar pa absolutno ni vplivalo na dokončno lestvico, kjer so Tržačanke zasedle dobro četrto mesto, čeprav so več kot polovico prvenstva igrale brez reprezentantke Pernarčičeve.

Moška C liga

KRAS - CALDINI 3:2 (15:12, 7:15, 6:15, 15:5, 19:17)

Zgoničani so se poslovili od letošnjega prvenstva C lige z zasluženim zmago, premagali so namreč v Gorici odlično ekipo gasilcev Caldini. Tekma je bila v začetku nekoliko zaspana in je potekala zdaj v znamenju premoči ene, zdaj druge ekipe. V odločilnem zadnjem setu pa se je igra razživela in priča smo bili izredno veljavni igri, ki je bila vredna tudi višje lige. Po ostrem boju za vsako žogo in potem ko je Kras že zgubljal z 11:5, so končno rdeči fantje po kar 64 menjavah servisa osvojili set in tekmo z ne navadnim izidom 19:17.

Tako se je zaključil prvi nastop naših fantov v C ligi, ki je bil izredno uspešen, saj so

(Dalje na 7. strani)

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

„Teorija in praksa“ o stabilizaciji in o narodnosti

Druga letošnja številka revije »Teorija in praksa« prinaša na uvodnem mestu članek uredništva »Veliko vprašanje«, v katerem se ukvarja z novim stabilizacijskim programom v Jugoslaviji in ugotavlja: »Vsiljuje se vprašanje, ali lahko spet pričakujemo razliko med besedami in dejanji. Če ocenjujemo stabilizacijski program po deklariranih načelih, potem smo lahko v celoti zanj, če pa predpostavljamo, da bodo pospeševalni ukrepi v stilu sprejetih restriktivskih ukrepov, pa smo lahko resno zaskrbljeni. Najvažnejši restriktivski ukrepi so imeli toliko hudih pomanjkljivosti, da krmarjem stabilizacijskega programa ne moremo priznati kakšne posebne subtilnosti in iznajdljivosti... Politična parola, da cen ne bomo zviševali, nič ne koristi, ker je nevzdržna. Sedanje postopno zviševanje cen pa vzbuja nepotrebne iluzije tudi pri tistih proizvajalcih, ki jim povišanja cen ne bo mogoče odobriti, če hočemo, da bo od devalvacije kaj ostalo. Preostane nam predvsem lahko le upanje, da bodo krmarji stabilizacije pri pospeševanju pozitivnih gospodarskih tokov — v bodoče — imeli bolj srečno roko, kot so jo imeli pri zaviranju inflacije in dosedanjih ukrepah nasploh. Upanja je še vedno veliko, ne manjka pa tudi dvomov.«

Enak ali podoben realizem izražajo tudi mnogi drugi članki. Dober je članek Jožeta Goričarja »Družbena moč kot dejavnik razslojevanja«. Gre za zanimivo sociološko-politično razčlenbo družbe v republiki Sloveniji, oprto na statistične podatke, posebno z ozirom na vpliv, ki ga imajo v družbi teoretični nosilci gospodarskega in socialnega ter seveda tudi političnega dogajanja. Goričar pride do spoznanja, da se kaže v Sloveniji težnja k pluralizmu centrov odločanja, ali z drugimi besedami, k političnemu pluralizmu. Marko Kosin piše o tem, kako slabo so zastopani Slovenci v jugoslovanski diplomatski službi. Zdenko Roter pa je objavil članek, v katerem ostro zavrača pisanje nekega Marka Švabiča v oktobrski številki »Problemov«. V njem je namreč Švabič trdil, da komunisti ne smejo imeti narodnosti, in celo ne preveč prikrito grozil tistim, ki se ji ne bi odrekli. S tem pa smo omenili seveda le nekaj najbolj aktualnih člankov.

ODPRTJE MOŽINOVE RAZSTAVE

Prosvetno društvo »Ivan Grbec« s sedežem v ulici Servola 124 v Škednju prireja razstavo slikarja Možine. Razstava bo odprta od 3. do 11. aprila, ob delavnikih od 17. do 20., ob nedeljah od 10. do 13. ure.

Društvo vladno vabi na odprtje razstave, ki bo v soboto, 3. t. m. ob 18.30 v društvenih prostorih.

Možina bo razstavil 25 slik s pokrajinami, tihožitji in drugimi motivi.

»SKARABEJ V SRCU« V SLOVENIJI ŽE RAZPRODAN

Nova knjiga Borisa Pahorja »Skarabej v srcu«, ki je komaj pred mesecem dni izšla pri založbi »Obzorja«, je, kot smo zvedeli, v Sloveniji že razprodana, čeprav je izšla v precej visoki nakladi. Pahor pripoveduje v njej v obliki popotnega dnevnika z vožnje ob južni Sredozemski obali svoje doživljanje, obuja spomine in predvsem se predaja razmišljanju o človeških in naših narodnih problemih. Očitno se je knjiga tako po vsebini kot po obliki svojega podajanja bravcem takoj prikupila.

Najnovejša številka »Teorije in prakse« pa vsebuje poleg teh še mnogi drugih zanimivih prispevkov katerih avtorji so Ivan Lavrač, Miran Mejak, Milan Merčun, Boris Strozak, Janko Rupnik, Anton Skobir, Vladimir Arzenšek, Bogdan Kavčič, Janko Jeri in drugi.

»MACBETH« LJUBLJANSKE DRAME — PREHLADEN?

V soboto in nedeljo je gostovala v Kulturnem domu v Trstu Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane s Shakespearovo dramo »Macbeth«. Uprizoritev, ki jo je režiral Žarko Petan, je bila zelo dobra, v duhu Shakespearovih del. Vendar pa so menili nekateri kritični gledavci, da je bila nekoliko prehladna, preveč akademska, razen gotovih, nasilnejših prizorov. V Shakespearu je občutiti več žara in strasti.

Ugajalo pa je vsem številnim gledavcem, da se režiser ni spuščal v eksperimentiranje, ki je zdaj marsikje v modi, kar zadeva uprizoritve Shakespearovih del, in »Macbetha« ni skušal »posodobiti«. Igravci so bili, če se ne oziram na zgoraj omenjeno pomanjkljivost, zelo dobri.

Pogreb odlične slovenske matere

V ponedeljek so na ljubljanskem pokopališču Žale pokopali mater narodnega heroja Toneta Tomšiča, gospo Ivako Tomšič. Pokojnica je bila zaradi svoje trdne narodne zavesti, klenega krščanskega prepričanja in obsežne dobrodelnosti znana in priljubljena po vsej Sloveniji, zlasti še v Ljubljani in na Primorskem. Doma je bila iz Bača, kasneje se je z družino priselila v Trst, kjer se je tudi rodil njen sin Tone. Ker je bil njen mož, pokojni Mihael, železničar, se je morala takoj po prvi svetovni vojni odseliti v Jugoslavijo. Toda tudi v Jugoslaviji ni pokojna plemenita gospa nikdar pozabila na Primorsko. Svoje otroke je vzgojila v aktivne člane narodne skupnosti, ki so se s svojo dejavnostjo in požrtvovalnostjo zavzemali, da bi nastopili boljši dnevi tudi za primorske Slovence. Tudi sama je od vsega začetka delovala v raznih organizacijah primorskih emigrantov ter v drugih društvih.

Kako je bila pokojnica priljubljena, je pokazal pogreb, ko se je od nje poslovilo nekaj tisoč ljudi iz vseh krajev Slovenije. Pokopal jo je ljubljanski škof mansinor Lenič ob asistenci dveh kanonikov in frančiškanov. Ob odprtem grobu se je poslovil od nje s čudovitim lepim govorom dekan teološke fakultete dr. Fajdiga. Orisal je njen zgledni lik kot kristjanke, Slovenke in matere ter poudaril, da je pokojna Ivanka Tomšič izpolnila oporo, ki nam jo je Cankar zapustil v trojstvu vrednot: Mati — domovina — Bog.

Uredništvo Novega lista izreka sinu Poldetu, hčerkama Anici in Veri ter vsem ostalim sorodnikom najgloblje sočustvanje.

KONGRES SOVJETSE PARTIJE BREZ KITAJCEV

V torek dopoldne je odprl predsednik vrhovnega sovjeta Nikolaj Podgorni 24. kongres sovjetske komunistične stranke. Udele-

ZADRUGA »NAŠ KRAS« IN KRAŠKI MUZEJ

V zvezi s poročilom tržaške pokrajinske uprave o ustanovitvi Kraškega muzeja je upravni odbor zadruga »NAŠ KRAS« na svoji redni seji z zadovoljstvom ugotovil, da se je zadeva končno premaknila z mrtve točke in že prešla v fazo, ki lahko dovede do čimprejšnjega začetka del.

Upravni odbor je tudi proučil različnost stališč županov občin tržaške pokrajine glede lokacije bodočega Kraškega muzeja. Odbor je mnenja, da je treba uresničiti predloge strokovnjakov z obeh strani meje, ki so po daljših razpravah in ogledu na mestu samem soglasno nakazali vas Repen v repentoborski občini kot najbolj primerno za ureditev Kraškega muzeja.

Ob tej priložnosti izraža odbor tudi željo, da bi prišlo čimprej do uresničitve te pobude ter da ne bi ostalo samo pri ureditvi muzeja kot takega, temveč da se z razpoložljivimi sredstvi skuša ohraniti čim širši ambient kraške vasi in kraške arhitekture, ki naj odsevajo kulturo in življenje kraškega človeka.

V tem smislu opozarja odbor na zaključke prvega študijskega srečanja o Krasu, ki ga je priredila zadruga »NAŠ KRAS« septembra lani in ki nedvoumno nakazuje pot, ki jo je treba ubrati pri reševanju in zaščiti kraškega okolja.

žuje se ga 4963 odposlancev in 101 delegacij komunističnih strank iz vsega sveta razen kitajske in albanske.

Po pozdravih je imel strankin tajnik Leonih Brežnjev pet ur dolg govor. Prva polovica je bila posvečena mednarodnemu položaju in kako je treba praktično delati, da se prepreči nova svetovna vojna in doseže kolektivna varnost. Po njegovem je treba razpustiti obe vojaški zavezništvi, to je NATO zahodnih držav in Varšavski pakt, ki združuje vzhodne države. Potem je treba sklicati razorožitveno konferenco petih atomskih držav Sovjetske zveze, ZDA, Velike Britanije, Francije in Kitajske. Prepovedati je treba atomsko, kemično in bakteriološko oborožitve.

Brežnjev je govoril tudi o načinu pomiritve na Bližnjem in Daljnem vzhodu. Njegov govor je bil miren, tudi kar se tiče Kitajske. Stalina in Hruščeva Brežnjev sploh ni omenjal. Pač pa je kritiziral njuno subjektivno politiko in kult osebnosti. Govori se tudi, da bodo še med kongresom izstrelili novo vesoljsko ladjo. Na krovu bo imela znanstveno posadko.

Po zadnjih vesteh pa se kljub pomirjevalnim besedam na kongresu zbira ob kitajski meji 32 sovjetskih divizij in tisoč vojnih letal. Kitajci pa seveda pri oboroževanju tudi ne drže križem rok.

SREČANJE V BONNU

Italijanski ministrski predsednik Colombo in zunanji minister Moro sta se podala na važne politične razgovore z zahodnonemškimi predstavniki v Bonnu.

Italijanska državnikarica se bosta srečala med obiskom z velikim številom italijanskih delavcev v Nemčiji. Največ jih je zaposlenih pri velikih farmacevtskih podjetjih Leverkusen in Bayer,

Sodobno kmetijstvo

Pohiteti je treba z gnojenjem vinograda

S smotrnim gnojenjem, ki vsebuje organska in mineralna gnojila, lahko pridelek močno povečamo, ne da bi pri tem trpela kakovost. Do pretiranega gnojenja pride v naših krajih poredko. Navadno je že količina hlevskega gnoja (hlevski gnoj bi lahko bil, če ga je preveč, vzrok zasičenosti z dušikom in s tem vzrok sprememb pri kakovosti), ki jo ima ketovalec na razpolago, mnogo premajhna, da ne govorim o mineralnih gnojilih, katerih uporaba je še precej pod povprečjem v drugih deželah. Dober vinogradnik bo vsekakor upošteval lastnosti tal (ki so na kraškem predelu nekoliko bolj mastna, v obalnem pasu — lapornata tla — nekoliko rahlejša in lažja ter predvsem globlja), podnebja, sorte in vzgojne oblike. Marsikdo, če ni še poskrbel za analizo zemlje, pa je prav gotovo opravil sam nekaj gnojilnih poskusov, s pomočjo katerih je lahko primerjal učinek posameznih načinov gnojenja. Točnejših podatkov in raziskav na žalost ni in je zato najbolje, da vsak vinogradnik pridno nabira izkušnje in se po možnosti tudi poglubi v strokovno literaturo.

Navadno gnojimo vinograde istočasno z obdelovanjem, in sicer pri nas pozimi, najkasneje v začetku pomladi. Razlikujemo redno gnojenje in gnojenje na zalogo. Gnojenje na zalogo opravljamo pred oziroma med rigo-lanjem z namenom, da pridejo gnojila v spodnje plasti. Korenike vinske trte segajo namreč precej globoko. Vemo pa, da se nekatera hranila, posebno fosfor in kalij počasi pomikajo navzdol. Zato moramo z njimi precej obogatiti tla za veliko let naprej. Po potrebi pognojimo razen z gnojili, ki vsebujejo vse tri glavne elemente (dušik, fosfor in kalij) tudi z apnenimi ali magnezijevimi gnojili — posebno na kraških tleh.

REDNO GNOJENJE

Trta je v glavnem skromna rastlina, vendar je treba zemlji vračati to, kar ji je bilo odvzeto. Razni poskusi so pokazali, da odvzame dobro roden vinograd letno 120 kg čistega dušika, 40 kg čistega fosfora in 140 kg kalija. Najmanj toliko moramo zemlji vsako leto vrniti, nekaj pa še dodati, odvisno je pač, kakšno sorto imamo in kakšna tla (na mastnih tleh je treba bolj paziti). Seveda moramo pri določanju količine mineralnih gnojil odšteti količino dušika, ki smo jo dali zemlji s hlevskim gnojem. Če bi dali na leto 200 stotov (20 vozov dobrega gnoja, bi s tem zemlja dobila približno 86 kg čistega dušika, 42 kg čistega fosfora in 126 kg čistega kalija. Preveč hlevskega gnoja itak ni in mnogokrat niti ni najboljše kakovosti. Vsekakor bi vendarle morali določiti količino, ki smo jo vnesli v zemljo.

KOLIČINO RUDNINSKIH GNOJIL PA TEMU USTREZNO PRILOGODIMO

Trta potrebuje za svojo rast predvsem dušik, fosfor in kalij, vendar je zelo hvaležna za apno, magnezij, pa še za železo, baker, mangan, bor in cink, katere trta dobi dovolj, če gnojimo z dobrim gnojem. Dušik (N) pospešuje rast listov in mladik in vpliva tako v odločilni meri na količino pridelka. Z dušičnimi gnojili gnojimo najprej skupno z ostalimi zgodaj spomladi ali še prej, pri-

bližno eno tretjino pa še po cvetenju. Kasneje ni priporočljivo, ker bi sicer trta ne dozorela dobro. Zgodaj spomladi bomo torej uporabljali kompleksno gnojilo, po cvetenju pa navadno dušično gnojilo.

Fosfor je potreben za brezhibno oploditev, fosfor pospešuje zorenje lesa in grozdja in s tem zboljšuje kvaliteto vina. Povrh je sestavni del beljakovin. Fosfor nadalje preprečuje osipanje grozdličev po cvetenju.

Kalij (K) tudi pospešuje rast, vendar je za trto važen predvsem zato, ker večja količina škroba, ki se spremeni v sladkor in tako torej vpliva na kvaliteto vina. Trta je prav posebno zahtevna glede kalija, nekateri ji pravijo celo »kalijeva rastlina«.

Iz omenjenega je razvidno, da trta potrebuje za pravičen razvoj vsa navedena hranila. Enostransko gnojenje je prav zaradi njenih zahtev, pa še zaradi učinkov, ki jih ima na trto posamezna hranila, škodljivo. Napačno bi torej bilo gnojiti s hlevskim gnojem, nato pa dognojivati samo z dušičnimi gnojili. Gnojenje mora vedno biti uravnovešeno in prilagojeno potrebam posamezne sorte.

Glede na rastne značilnosti trte ni prepozno, če gnojimo tudi v tej dobi. Aprilsko deževje in pa majsko bo imelo dovolj priložnosti, da bo zemljo spiralo in s tem jo siromašilo. Zamudniki naj se le spravijo na delo.

— o —

DELOVANJE SLOV. KULTURNEGA KLUBA

V Slovenskem kulturnem klubu v ulici Donizetti je imela zadnjo soboto mladina svoj glasbeno-literarni večer. V prvem delu je bralo nekaj članov svoje pesmi in črtice Nato pa sta peli Anamarija in Magda Bizjak nekaj slovenskih in nekaj angleških pesmi ob spremljavi kitare.

To soboto bo v klubu predstavil mladini svojo novo knjigo *Boris Pahor*.

PROTESTNA MANIFESTACIJA V LJUBLJANI

(Nadaljevanje z 2. str.)

Skupnosti študentov Slovenije, ki zahteva globalno rešitev vprašanj koroških Slovencev v skladu v 7. členu državne pogodbe.

Po pogovoru s konzulom so študentje odšli v sprevedu na Trg revolucije, kjer se je manifestacija končala. V ponedeljek je odpotovala v Beograd delegacija Skupnosti študentov Slovenije, ki je avstrijskemu veleposlaniku izročila protestno pismo.

TEDENSKI PREGLED DOMAČEGA ŠPORTA

(Nadaljevanje s 5. strani)

Draščič in tovariši zasedli odlično šetrto mesto in osvojili osem od skupnih 14 tekem. Ta mlada ekipa bo z rednejšim treningom lahko mnogo doprinesla k zamejski odbojki, ostalim pa bo pokazala pravo pot požrtvovanja, ki je zlasti nam potrebna za dosego vidnejših rezultatov.

KOŠARKA

Moška D liga

BOR - THIENE 67:63 (32:21)

Bor se je z nedeljsko zmago pomaknil nekoliko više na lestvici in je tako njegov položaj

PAKISTAN RAZPADA?

Umetna državna tvorba Pakistan, ki so jo skrpučali Angleži, ko so se morali odpovedati svoji koloniji Indiji, je dejansko razpadla. Bengalija, uradno imenovana Vzhodni Pakistan, se je pretekli dne pod vodstvom svojega političnega voditelja Rahmana uprla in se proglasila za neodvisno državo, ljudsko republiko Bangla Desh, ko ni mogla doseči avtonomije. Zahodnopakistanski diktatorski režim Jahija kana je za zdaj, kot kaže, z največjo surovostjo zatrl oborožen upor, ki pa bo gotovo tlel dalje. Bengalci predstavljajo dve tretjini prebivalstva pakistanske države, nimajo pa nobenih pravic v njej. O vsem odloča centralistična oblast, ki ima svoj sedež v Zahodnem Pakistanu. Med obema deloma države leži Indija in zračna razdalja med njima znaša 1500 km.

ODLIKOVANJA V ZVEZI S TITOVIM OBISKOM

Jugoslovanski predsednik Tito je ob svojem obisku v Rimu odlikoval z visokimi redovi goriškega župana Martino in predsedni-

PORAVNAJTE NAROČNINO!

ka trgovinske zbornice Lupierija za njuno vztrajno delo in prizadevanje, da se ob meji ustvarja duh pravega sožitja in kulturnega ter gospodarskega sodelovanja obeh narodov.

Poseben odposlanec iz Rima je prinesel v Gorico za župana jugoslovanski red zvezde z zlatim vencem, za Lupierija pa red zastave z zlatim vencem. Visoka odlikovanja je izročil obema goriški prefekt, ki je poudaril, da veljajo nekako vsej Gorici in vsem tistim, ki se tu trudijo za tvorno sožitje med obema državama.

Visoka odlikovanja pa je predsednik republike Saragat podelil jugoslovanskemu generalnemu konzulu v Trstu Borisu Trampužu, konzuloma Vidasu in Žvabu ter namestniku konzula Cipoviču.

REVIJA »SREČANJA« PRIPRAVLJA POSVETOVANJE

Revija »Srečanja« v Novi Gorici pripravlja srečanje predstavnikov primorskega tiska (periodike). Srečanje bo 24. aprila in bo povezano s proslavo 100-letnice časnika »Soče«, ki je imel pomembno vlogo pri oblikovanju nacionalne zavesti na Goriškem in na vsem Primorskem.

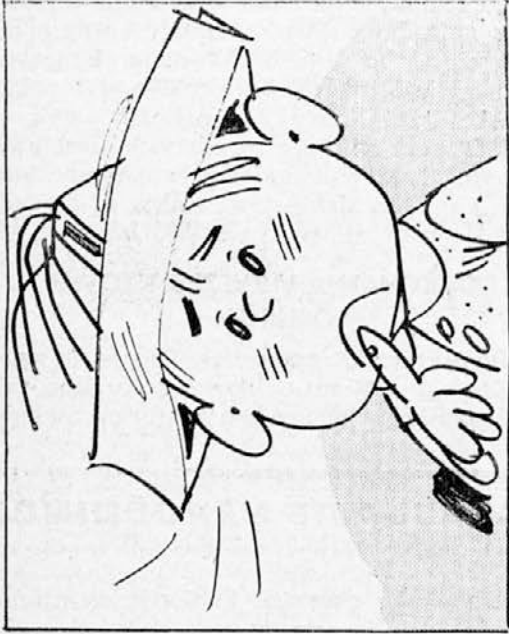
Udeleženci naj po možnosti vnaprej prijavijo svojo udeležbo Cvetku Nanutu, uredništvo »Srečanj«, Trg Gradnikove brigade 1, Nova Gorica.

varnejši. Marijevi varovanci so po začetni zmedbi prevzeli kmalu vaje igre v svoje roke ter stalno vodili s približno 10 točkami prednosti. V nedeljo se je zlasti izkazal »playmaker« Zavadlal, ki je bil skoro nezmotljiv z metom od daleč. Svoje je opravil tudi Starc, ki je zlasti v napadu prišel ponovno v staro formo. Nasprotna ekipa se je izkazala za precej nevarno, saj jo sestavljajo v glavnem starejši igralci, ki so zelo izkušeni. Ekipi sta sedaj skupno na lestvici z 18 točkami in lahko mirno gledata na bodoče razvoje tega zelo uravnovešenega tekmo-

ketna

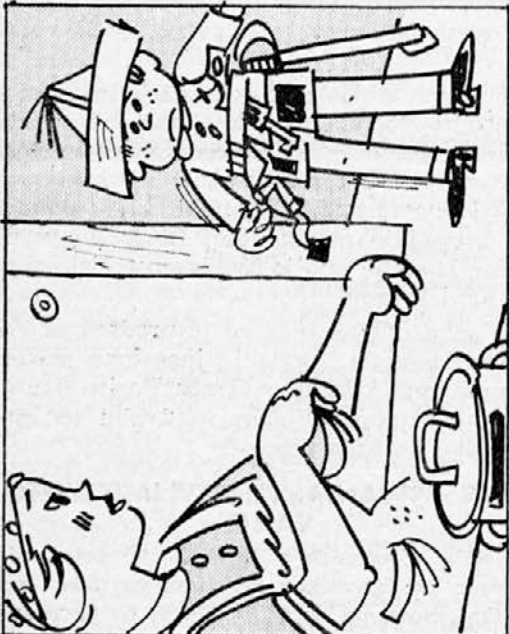
APOLLO 25

1
Riše in piše Em-Be

»Vem, Jurček, vem!« je mamica prijela fanta za rame. »Ne skrbi, ničesar ne boš zamudil. No, le odloži tole, boš korenček ostrgal!«

Jurček je še vedno stal na pragu. Ni mu šlo v glavo, kar je predlagala mama: popolna razorožitev in miroljubno sodelovanje!

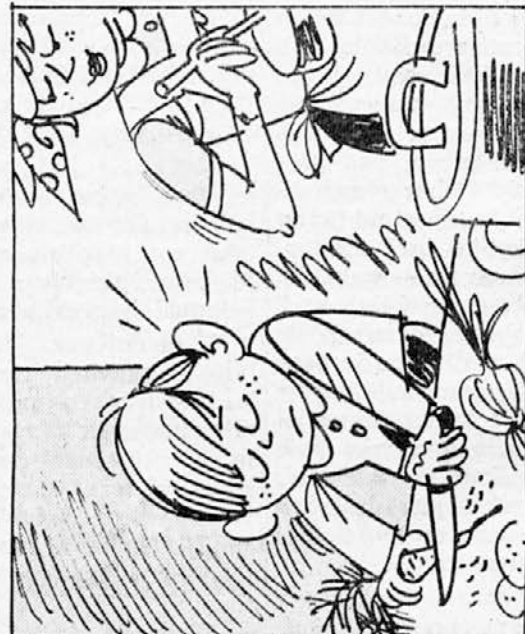
»Spravi vse to v predal!« je rekla mama. »Pomagal mi boš skuhati večerjo. Utrujena sem in mudi se...«

»Mamaaaa!« je Jurček odprl usta na stengah. »Saj ne misliš resno! Ali veš, da se bomo ravno zdajle šli...«

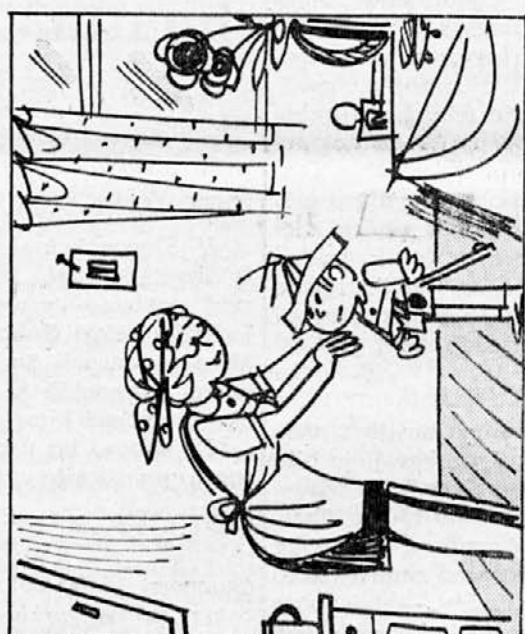

1. Jurčkova mamica je pozno prisopihala iz službe. Delala je ves dan. Dve zvrhani mreži je postavila na mizo in zaklicala v sosednjo sobo: »Jur, pridi brzi!«

Jurček je prišel iz svoje sobe. Kruta sablja mu je bingljala z boka in črn revolver je grozil izza pasu. Na glavi mu je čepela papirnata kapa.

Jurček se je razpasel in se sklonil nad delovno mizo. Olupki so frčali izpod njegovih rok, po mizi so se kotilili kolobarčki rdečega korenčka in bele čebule. Njegova ušesa pa so zrasla za celo ped! Kot radar so se obrnila k mamici, da ulovijo plačilo za pomoč v gospodinjstvu: povest o Blažu, Gregorju in Urški iz Krive ulice.

Vžgalo je! »Kako si rekla? Blaž, Gregor in Urška?« je bil Jur v hipu en sam velik vprašaj.

»Da, natanko tako sem rekla! Daj, loti se korenčka, pa ti povem vse od kraja!« je zgrabila mama in pomolila Jurju pod nos šop zelenjave.

2. Mama je za trenutek motrila svojega neodločnega fanta na kuhinjskem pragu, nato pa je napravila skrivnosten obraz. Poznala je svojega junaka, vedela je, kje ga bo ujela. Malomarno je rekla: »Pa nič, če nočeš! Ampak povem ti, da si prav tak, kot Blaž, Gregor in Urška iz Krive ulice!«